

DECYZJA RADY (UE) 2017/770**z dnia 25 kwietnia 2017 r.**

w sprawie ratyfikacji przez państwa członkowskie oraz przystąpienia, w interesie Unii Europejskiej, do Protokołu z 2010 r. do Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności i odszkodowaniu za szkodę związaną z przewozem morskimi substancji niebezpiecznych i szkodliwych, w odniesieniu do aspektów związanych ze współpracą sądową w sprawach cywilnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Międzynarodowa konwencja o odpowiedzialności i odszkodowaniu za szkodę związaną z przewozem morskimi substancji niebezpiecznych i szkodliwych z 1996 r. (zwana dalej „konwencją SNS z 1996 r.”) ma na celu zapewnienie odpowiedniego, niezwłocznego i skutecznego odszkodowania osobom, które poniosły szkodę spowodowaną wyciekami substancji niebezpiecznych i szkodliwych podczas ich przewozu morskiego. Konwencja SNS z 1996 r. wypełniła istotną lukę w międzynarodowych uregulowaniach dotyczących odpowiedzialności w kontekście transportu morskiego.
- (2) W 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/971/WE ⁽²⁾. Zgodnie z tą decyzją państwa członkowskie miały w rozsądnym terminie i w miarę możliwości przed dniem 30 czerwca 2006 r. podjąć kroki niezbędne do ratyfikowania konwencji SNS z 1996 r. lub przystąpienia do niej. Cztery państwa członkowskie ratyfikowały następnie tę konwencję. Konwencja SNS z 1996 r. nie weszła w życie.
- (3) Konwencję SNS z 1996 r. zmieniono protokołem z 2010 r. do tej konwencji (zwanym dalej „protokołem z 2010 r.”). Zgodnie z art. 2 i art. 18 ust. 1 protokołu z 2010 r. konwencja SNS z 1996 r. i protokół z 2010 r. mają być odczytywane, interpretowane i stosowane łącznie jako jeden instrument, w stosunkach między stronami protokołu z 2010 r.
- (4) Tekst konsolidujący konwencję SNS z 1996 r. i protokół z 2010 r. (zwany dalej „konwencją SNS z 2010 r.”) został przygotowany przez Sekretariat Międzynarodowej Organizacji Morskiej (zwanej dalej „IMO”) i zatwierdzony przez Komitet Prawny IMO na jego 98. posiedzeniu. Konwencja SNS z 2010 r. nie jest instrumentem otwartym do podpisu lub ratyfikacji. Konwencja SNS z 2010 r. stanie się skuteczna po wejściu w życie protokołu z 2010 r. w państwach członkowskich.
- (5) Zgodnie z art. 20 ust. 8 protokołu z 2010 r. wydanie zgody przez państwo na związanie się tym protokołem unieważnia każde uprzednie wyrażenie zgody przez to państwo na związanie się konwencją SNS z 1996 r. W rezultacie państwa będące Umawiającymi się Stronami konwencji SNS z 1996 r. przestaną nimi być w chwili wyrażenia przez nie zgody na związanie się protokołem z 2010 r. zgodnie z art. 20 tego protokołu, a w szczególności jego ust. 2, 3 i 4.
- (6) Konwencja SNS z 2010 r., tak jak akt ją poprzedzający, ma szczególne znaczenie dla interesów Unii i jej państw członkowskich, gdyż przewiduje zwiększoną ochronę ofiar szkód związanych z przewozem substancji niebezpiecznych i szkodliwych, w tym w kontekście szkód w środowisku, zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 5 kwietnia 2017 r.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/971/WE z dnia 18 listopada 2002 r. upoważniająca państwa członkowskie, w interesie Wspólnoty, do ratyfikowania lub przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności i odszkodowaniu za szkodę związaną z przewozem morskimi substancji niebezpiecznych i szkodliwych z 1996 r. (konwencja SNS) (Dz.U. L 337 z 13.12.2002, s. 55).

- (7) Aby państwa mogły stać się Umawiającymi się Stronami protokołu z 2010 r., a tym samym konwencji SNS z 2010 r., muszą przedłożyć sekretarzowi generalnemu IMO – w tym samym czasie, w którym przedłożą akt potwierdzający ich zgodę – stosowne dane dotyczące całkowitych ilości ładunku będącego podstawą wpłaty na podstawie konwencji SNS z 2010 r. (zwanego dalej „ładunkiem substancji niebezpiecznych i szkodliwych będącym podstawą wpłaty”) w poprzednim roku kalendarzowym, zgodnie z jej art. 20 ust. 4. W tym celu państwa zobowiązane są do ustanowienia systemu składania sprawozdań na temat ładunku substancji niebezpiecznych i szkodliwych będącego podstawą wpłaty, zanim wyrażą zgodę na związanie się protokołem z 2010 r.
- (8) Art. 38, 39 i 40 konwencji SNS z 2010 r. mają wpływ na prawo wtórne Unii dotyczące jurysdykcji i uznawania oraz wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, jak ustanowiono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾.
- (9) Dlatego też Unia posiada wyłączną kompetencję w odniesieniu do art. 38, 39 i 40 konwencji SNS z 2010 r. w zakresie, w jakim konwencja ta ma wpływ na przepisy ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 1215/2012.
- (10) Wymienianie się przez państwa członkowskie najlepszymi praktykami w zakresie ustanawiania systemu składania sprawozdań na temat ładunku substancji niebezpiecznych i szkodliwych będącego podstawą wpłaty mogłoby pomóc państwom członkowskim w tworzeniu takiego systemu.
- (11) Tak jak w przypadku konwencji SNS z 1996 r., wobec braku klauzuli o regionalnej organizacji integracji gospodarczej, stronami protokołu z 2010 r. mogą być jedynie suwerenne państwa. W związku z tym nie jest możliwe, aby Unia ratyfikowała protokół z 2010 r., a tym samym konwencję SNS z 2010 r., ani aby do nich przystąpiła.
- (12) Ratyfikacja protokołu z 2010 r. przez wszystkie państwa członkowskie w określonych ramach czasowych powinna zapewnić równe szanse w Unii wszystkim zainteresowanym podmiotom, których dotyczy stosowanie konwencji SNS z 2010 r.
- (13) Z uwagi na międzynarodowy charakter systemu dotyczącego substancji niebezpiecznych i szkodliwych należy dążyć do globalnego zapewnienia równych szans wszystkim zainteresowanym podmiotom, których dotyczy stosowanie konwencji SNS z 2010 r. Z tego względu protokół z 2010 r. musi mieć zastosowanie globalne.
- (14) Państwa członkowskie powinny zatem zostać upoważnione do – odpowiednio –ratyfikowania protokołu z 2010 r. lub przystąpienia do niego, w odniesieniu do aspektów związanych ze współpracą sądową w sprawach cywilnych, w odniesieniu do których Unia ma wyłączną kompetencję. Postanowienia konwencji SNS z 2010 r. wchodzące w zakres kompetencji przyznanych Unii, inne niż postanowienia odnoszące się do współpracy sądowej w sprawach cywilnych, mają być przedmiotem decyzji przyjętej równoległe z niniejszą decyzją.
- (15) Przy ratyfikacji protokołu z 2010 r. lub przystąpieniu do niego państwa członkowskie powinny złożyć deklarację w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych objętych zakresem konwencji SNS z 2010 r.
- (16) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012 i w związku z tym uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (17) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do – odpowiednio – ratyfikowania protokołu z 2010 r. lub przystąpienia do niego, w interesie Unii, w odniesieniu do aspektów związanych ze współpracą sądową w sprawach cywilnych, w odniesieniu do których Unia ma wyłączną kompetencję, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie dokładają starań, by podjąć niezbędne kroki w celu złożenia aktów ratyfikacji protokołu z 2010 r. lub przystąpienia do tego protokołu w rozsądnym terminie, a w miarę możliwości do dnia 6 maja 2021 r.
2. Państwa członkowskie w stosowny sposób poinformują się nawzajem oraz Radę i Komisję o uruchomieniu systemu składania sprawozdań na temat ładunku substancji niebezpiecznych i szkodliwych będącego podstawą wpłaty.
3. Państwa członkowskie dążą do wymiany najlepszych praktyk, w szczególności dotyczących systemu składania sprawozdań na temat ładunku substancji niebezpiecznych i szkodliwych będącego podstawą wpłaty w ramach protokołu z 2010 r.

Artykuł 3

Podczas ratyfikacji protokołu z 2010 r. lub przystąpienia do niego państwa członkowskie składają również deklarację określoną w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 kwietnia 2017 r.

W imieniu Rady
I. BORG
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Deklaracja jaka ma zostać złożona przez państwa członkowskie podczas ratyfikacji lub przystąpienia do protokołu z 2010 r. zgodnie z art. 3:

„Orzeczenia sądowe w sprawach objętych konwencją zmienioną protokołem z 2010 r., wydane przez sąd ... ⁽¹⁾, są uznawane i wykonywane w ... ⁽²⁾ zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej w tej kwestii ⁽³⁾.

Orzeczenia sądowe w sprawach objętych konwencją zmienioną protokołem z 2010 r., wydane przez sąd Królestwa Danii, są uznawane i wykonywane w ... ⁽⁴⁾ zgodnie z umową z 2005 r. pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽⁵⁾.

Orzeczenia sądowe w sprawach objętych konwencją zmienioną protokołem z 2010 r., wydane przez sąd państwa trzeciego związanego konwencją lugańską o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych z dnia 30 października 2007 r. ⁽⁶⁾, są uznawane i wykonywane w ... ⁽⁷⁾ zgodnie z tą konwencją.

⁽¹⁾ Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem państwa członkowskiego dokonującego deklaracji oraz Danii.

⁽²⁾ Państwo członkowskie składające deklarację.

⁽³⁾ W chwili obecnej przepisy te są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Państwo członkowskie składające deklarację.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 339 z 21.12.2007, s. 3.

⁽⁷⁾ Państwo członkowskie składające deklarację.”.